

3993 1ste Beh. af Lovf. indeh. Best.

vedr. Præstegaardssyn m. m. 3994

Spidser for Kultusministeriet, og der har ikke fundet nogen Indsigelse Sted derimod fra vedkommende Kirkeeerers Side. De ere sandsynligvis gaaede ud fra, at det maatte betragtes som en Forpligtelse for dem; men det har jo viist sig ved den for nylig affagte Dom, at en saadan Forpligtelse ikke ligefrem kan antages at paahvile dem. Smidlertid maa jeg tilstaa, at jeg anser dette hele Spørgsmaal for at være af underordnet Vigtighed, eller dog ikke af stor Betydning. Jeg vil ikke benegte, at der kan være forskjellige Kirkegaarde, hvor der trænges til Draining, og at der kan være enkelte, hvor Draining, for at Kirkegaarden nogenlunde skal fyldestgjøre sit Formaal, maa ske i betydeligt Omfang og med stor Bekostning, men jeg tror, at i de allerfleste Tilfælde vil det ikke være forbundet med Bæmselighed at bringe Kirkeeieren til at opfylde, hvad det maatte anses for nødvendigt at fordrø. Smidlertid kan der jo være enkelte Tilfælde, hvor Kirkeeieren vægrer sig derved, og ogsaa enkelte Tilfælde af saa stor Betydning, at man endog vilde finde det for haardt mod Kirkeeieren at forlange en Udførelse af Arbeidet, selv om man var berettiget dertil, og med Hensyn til saadanne Tilfælde kan jo Loven have sin Betydning. Det er jo af den ærede Forslagsstiller selv og ogsaa fra andre Sider, navnlig af de ærede Talere, der have havt Ordet for mig, erkjendt, at der vistnok maatte søies adskillige yderligere Bestemmelser til baade med Hensyn til Formen, hvorunder Afgjørelsen skulde gaa for sig, og med Hensyn til Omfanget af de paahyldende Foranstaltninger, og da navnlig nærmere Bestemmelser, hvorved det kunde forebygges, at atffor stor Ubillighed fremtraadte. Jeg tvivler, efter som Forhandlingerne ere gaaede idag, ikke paa, at Spørgsmaalet om Kirkerenes Opvarning vil komme frem med. Jeg kan kun derom sige, at jeg selvfølgelig vilde sætte Pris paa, om dette Spørgsmaal tillige kunde finde en Løsning, idet jeg anser det for at have langt større Betydning end det andet, men jeg erkjender fuldstændig de større Betæmseligheder,

der ogsaa netop der overfor frembyde sig. Jeg vil imidlertid haabe og antage som givet, at Thinget vil nedsætte et Udvalg, og det skal være mig en Fornøjelse at forhandle med Udvalget om disse forskjellige Spørgsmaal. Kunde det lykkes at faae Noget frem i den Retning som fra de forskjellige Sider kunde forvares, skulde det være mig meget kjær.

N. Andersen: Jeg kan naturligvis ikke Andet end sympathisere med, hvad der ligger til Grund for dette Lovforslag, saaledes som det gennemgaaende har været Tilfældet med dem, der have havt Ordet, men man tør ikke undlade at gjøre sig det klart, hvilke Bæmseligheder der i de fleste Tilfælde ville være forbundne med Gjennemførelsen af den Tanke, som er nedlagt i dette Lovforslag. Hvor en Kirkegaard virkelig lider saaledes af Fugtighed, at det kan medføre nogen væsentlig Gene med Hensyn til Begravelser, er det jo i Almindelighed saa, at den maa ligge paa et lavt Sted, og en Vortledning af Vandet maa da i Almindelighed forudsættes at blive af temmelig stor Udstrækning. Men en saadan Vortledning vil ikke kunne være at sammenligne med Vortledning af Vandet ved almindelig Draining af Agerbrug, thi skal Kirkegaarden draines med nogen Nytte, maa man draine i det Mindste 1 Alen under Niveauef af Gravenes Bund; kommer man ikke saa dybt under Niveauef af Gravenes Bund, vil man ikke naae Hensigten at faae Vandet ledet bort fra Bunden af Graven. Man regner ved almindelig Draining, at naar man skal kunne draine paa en Vidde af 25 Alen, maa man i det Mindste lægge sine Drainrør 2 Alen dybt for at bortføre Vandet. Naar man altsaa vil have Vandet ført bort fra Gravenes Bund, maa man i det Mindste draine 4 Alen dybt, og det vil medføre et stort Arbejde, og skal man saa dertil føre Vandet i en længere Afstand, vil det blive et Arbejde af et Omfang, som maa ske Mange ikke have forestillet sig. Det tror jeg derfor man vel skal holde sig for Die,